

ПЕРВОЕ СОБОРНОЕ ПОСЛАНИЕ.

НА СВАТЫГѢ АПОСТОЛА ІОАННА БОГОСЛОВА.

ГЛАВА ПЕРВА.

ОНОВА шото беше испърво, което чухме, което ние видехме съ очи те си, което изгледахме и ръце те наши всазаха за слово то живоотно.

2 (Защото се яви, и ние (го) видехме, и свидѣтелствуваме, и проповѣдаваме вамъ животъ вѣчный, който беше оу Отца, и яви се намъ:)

3 Онова (говоримъ) шото видехме и чухме казваме го вамъ, да имате и вые сообщеніе съ насъ: а сообщеніе то наше да бжде съ Отца и съ сына негова Исуса Христа.

4 И това ви пишеме, да бжде ваша та радость исполнена.

5 И това е вѣщаніе то което ние чухме отъ него и проповѣ-

дстваме ви защо Богъ е свѣтъ; и никога темнина нема въ него.

6 Ако речеме защо имаме сообщеніе съ него, а въ темнина та ходиме, лажжеме, и не твориме истина та:

7 Ако ли ходиме въ свѣтъ, каквото е и самъ той въ свѣтатъ, имаме сообщеніе единъ съ другго, и кръвь та на Исуса Христа Сына негова мчищава ны отъ секаковъ грѣхъ.

8 Ако речеме, защо немаме грѣхъ, лажжеме себе си, и истина нема въ насъ.

9 Ако исповѣдаваме грѣхове те наши, (Богъ) е вѣренъ и праведенъ да ни прости грѣхове те, и да ны мчишти отъ секаква неправда.

10 Ако речеме защо не сме